

Bizdən yoxdur, yekik, yek

(hekayə)

P.S: Hekayədə qələmə aldıqlarımın nə qədər vacib olduğuna dəlalət edən həyat reallıqlarından qaynaqlanıb.

Mehdi ilə Rəsul iş yerlərinin beş addımlığındakı avtobus dayanacağına rastlaşdılar. İllərdi eyni idarədə işləsələr də, başqa-başqa binalarda oturduqlarından ürəkdən söhbət eləmək fürsəti arəbərə onların qismətinə düşərdi. Bir də ki, işdən başlarının ayrıyan vaxtı az olurdu.

- Salam, bratok, iş vaxtı hara belə?

- Salam, evə, abədə gedirəm.

- Mən sənə yerinə olsam ərinərdim, maladəs.

- Cəmi üç astanovkadı da, bir göz qırpmında çatıram.

- Nə əcəb, öz stalovamızda yemirsən?

- Narmalını pervi, vtaroy versələr yeyərdim, az qalır, adam skorılığ ola.

- Düz deyirsən, çarəsizlikdən mən katletsiz-zadsız ancaq qreçka ilə bir təhər mədəmi aldadıram.

- Yemək cəhənnəmə, ələ gələsi vilka-qaxıqları da yoxdur, toxunmamış iki qatlanır, adamın apetiti ölür, lap.

- Axşam növbəsində işləyəndə də ujinə evə gedirsən?

- Kaneşna, başqa yolu yoxdu.

- Nə yaxşı ki, heç olmasa, zavtrak vaxtı evdə olursan, yoxsa, yol ölçməkdən səndə can qalmazdı.

- Zato, nəğd bilirəm ki, hər şey damaşnıdı, qorxusu yoxdur.

- Malades sənə, paxılığın tutdu.

- İndi marozdu deyənə avtobusa minirəm, yoxsa, hava əl verəndə evə abədə peşkom da gedirəm.

Gözlədiyi avtobusun yaxınlaşdığını görəndə Mehdi irəli şığırdı. Sən demə, Rəsul da ələ həmin avtobusa minəcəkmiş.

- Sən də 18-nən gedirsən, nə yaxşı, bir az da söhbət eləmək şansımız yarandı.

- Diqqətli ol, avtobus şoferlərinə etibar yoxdu, piyan kimi sürürlər,

müştəriləri tez götürsünlər deyə, ancaq abqondadılar.

-Gəl, burda oturaq, hələki bu yerlər zanit döyül.

- Sən otur, narahat olma, mən peşkom dayanacam.

- Əşi, gəl otur, lişni tərslik eləmə.

Yerlərini təzəcə rahatlamışdılar ki, babulyalardan biri başlarının üstünü kəsdirdi. Rəsul o andaca yerini ona verdi.

- Saq ol, oqlum.

- Pajalusta.

Rəsul bir az da Mehdiyə sarı yan aldı. İş yoldaşını qəribə tərzdə süzərək gicgahına əl gəzdirib, yenə söhbətə keçdi.

- Mehdi, sən canın, doğrudan, hər gün abədə evə gedib-gələmək səni nədəydat eləmir?

-Burda elə bir şey yoxdu, yəqinki, bu nastrayenidən asılıdır, kiminin döşünə yatır, kimininkinə isə yox.

- Cəmi bircə saatlıq abəd vaxtı pazvalyat eləyir də, narmalını gedib-qayıtmağına?

- Hələ, lişni vaxtım da qalır.

- Maraqlıdır, indi evdə xozyayka nə bişirib sənə üçün, bilirən?

- Kaneşno, sup, bir də jarko.

- Jarkonu elə dedin ki, lap ağzım sulandı.

- Doğrudan, yoldaşım onu klasni bişirir, barmaqlarını yalayır-san, onun dərdindən oqlum da böyük zvonokda yeməyə məktəbdən evə qaçıb gəlir.

Hələ mən razni-razni salyonluları demirəm, indiki morozda zoğal varenasıynan pürrengi çayın isə lap özgə yeri var.

- Görünür, ponyatkalı uşaqdır, yəqin, həm də səni çox ubıt-kaya salmaq istəmir.

- Düz tutmusan, vopşe, başkası pis işləmir.

- Dərslərini necə, vıssı oxuyur, yoxsa, mənimki kimi dvoiyşnikdi?

- Müəllimləri dovolnıdı, bircə rus dilindən axsayır.

- Necə, yaxşı razbirat eləmir, yoxsa, problem başqadır?

- Yaralı yerimə toxundun, rus dilindən vopşe noldu, nol, heç

cür baş açə bilmirəm, niyə belədir?

- Bəlkə, müəllimləri xaltura eləyir, prosto yola verir. Bəzi müəllimlər naroşno uşaqları yaxşı öyrətmirlər ki, əlavə dərs deyib beşon manat çək-çuk eləsinlər.

- Yox, Allah var baxşımızın üstündə, oğlumun rus dili müəllimi çestni qadındır.

- Yəqin. Onda, oğlun evdə iqralardan əl çəkmir, indiki uşaqlar, az qala, kompüteri qucaqlayıb yatalar.

- O da var.

Mehdi nöbəti dayanacaqda düşəcəkdə deyə, yerini Rəsula verdi. İş yoldaşına onunla birlikdə evlərinə nahara getməyi təklif eləsə də, Rəsul vacib işinin olduğunu dedi.

- Sən hara belə, bayaqdan fikir verirəm, yaman çortdasan?

- İşdə yaman qruzit eləyirlər, çox yoruluram.

- Düzdü, ponyatkalı olanda adama başını qaşımağa belə aman vermirlər.

- Bax, indi bu mənə lazımdı, rəis məni tələm-tələsik vizitka çixartdırmağa yollayib. Naxadu ora dəyib, yenə qayıtmalıyam axşamca paxat eləməyə. Verdikləri də, qəpik-quruş.

Rəsulun gülləsi hədəfə tuş gəlmişdi. Aldığı məvacibi Mehdi də aydan-aya güc bəla ilə yetirə bilirdi. Buna baxmayaraq arada yüz-yüz vurmağı da vardı.

- Rəsul, evimizə dəvət elədim, otkaz getdin, bəlkə, axşam birlikdə yüngülvari ujin eləyək, zaquskası məndən. Əla pelmenni yeri bilirəm, lap yerinə düşər, indiki morozda xəmir xörəklərinin özgə yeri var.

- Malades, bu lap naxodka oldu, ürəyimdən xəbər verdin, qaryuçi də mənlük.

- Onda, paka, axşam işdən çixanda görüşərik.

- Yes, qud bay, bratok. Zəngini gözləyəcəm ha, fikrini dəyişib eləmə, yoxsa, nastrayenimi korlayarsan, başqa şeydən narahat olma, bədə-bəddə şot mənlükdir.